

II-27. СОНЦЕ ЗАХОДИТЬ / SONTSE ZAKHODYT' / THE SUN IS SETTING

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Сонце	заходить,	гори	чорніють,
Sontse	zakhodyt',	hory	chornijut',
Sun	sets,	hills	grow black,

Пташечка	тихне,	поле	німіє,
Ptashechka	tykhne,	pole	nimije,
Bird	grows quiet,	field	grows mute,

Радіють	люди,	що	одпочинуть,
Radijut'	ljudy,	shcho	odpochynut',
Rejoice	people,	that	[they] will rest,

А	я	дивлюся...	і	серцем	лину
А	ja	dyvljusja...	i	sertsem	lynu
And	I	look...	and	with heart	fly

В	темний	садочок	на	Україну;
V	temnyj	sadochok	na	Ukrajinu;
Into	a dark	orchard	to	Ukraine;

Лину	я,	лину,	думу	гадаю,
Lynu	ja,	lynu,	dumu	hadaju,
Fly	I,	fly,	a thought	suppose,

І	ніби	серце	одпочиває.
I	niby	sertse	odpochyvae.
And	as if	the heart	rests.

Чорніє	поле,	і	гай,	і	гори,
Chornije	pole,	i	haj,	i	hory,
Grows black	the field,	and	grove,	and	hills,

На	небо	синє	виходить	зоря.
Na	nebo	synje	vukhodyt'	zorja.
In	the sky	deep blue	comes out	a star.

Ой,	зорє!	зорє! –	і	сльози	кануть.
Oj,	zore!	zore! –	i	sl'ozy	kanut'.
Oh,	star!	O star! –	and	tears	disappear.

Чи	ти	зійшла	вже	і	на	Україні?
Chy	ty	zijshla	vzhe	i	na	Ukrajni?
Have	you	arisen	already	also	in	Ukraine?

Чи	очі	карі	тебе	шукають
Chy	ochi	kari	tebe	shukajut'
Do	eyes	dark	for you	search

На	небі	синім,	чи	забувають?
Na	nebi	synim,	chy	zabuvajut'?
In	the sky	deep blue,	or do	[they] forget?

Коли	забули,	бодай	заснули!
Koly	zabuly,	bodaj	zasnuly!
If	[they] have forgotten,	let	[them] sleep!

Про	мою	доленьку	щоб і	не	чули.
Pro	moju	dolen'ku	shchob i	ne	chuly.
About	my	destiny	let [them]	not	hear.